

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa Miasta P.

przeciwko K. B.

o eksmisję,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. 3

postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 marca 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie obciąża pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem zamieszczonym w punkcie 3 postanowienia z dnia 30 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił zawarty w apelacji powoda - Miasta P. wniosek o zasądzenie od pozwanej K. B. kosztów postępowania apelacyjnego. Rozstrzygnięcie to Sąd Okręgowy uzasadnił podnosząc, że skoro powód cofnął apelację, co doprowadziło do umorzenia postępowania, to należy go traktować jako stronę, która przegrała sprawę. Oceny tej nie zmienia fakt, że powód cofnął apelację w wyniku wydania mu przez pozwaną spornego lokalu, ponieważ apelacja dotyczyła części orzeczenia Sądu pierwszej instancji, w której przyznano pozwanej prawo do lokalu socjalnego.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 98 § 1 oraz art. 203 § 3 w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. i wniósł o zmianę postanowienia Sądu Okręgowego w P. poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasadą w procesie cywilnym jest, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Za stronę przegrywającą sprawę, uważa się również stronę, która cofnęła pozew lub środek zaskarżenia z wyjątkiem przypadków, gdy cofnięcie nastąpiło w wyniku zaspokojenia roszczenia (zob. m.in. postanowienia SN: z dnia 8 lutego 2001 r., II UKN 14/01, OSNP 2002, nr 20, poz. 504 oraz z dnia 27 sierpnia 1962 r., OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171). Taki przypadek zaistniał w rozpoznawanej sprawie. Powód bowiem domagał się od pozwanej opuszczenia, opróżnienia i wydania mu lokalu stanowiącego jego własność. Wyrokiem z dnia 24 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy w P. orzekł zgodnie z żądaniem powoda, ale wstrzymał w tym zakresie wykonalność wyroku do czasu złożenia pozwanej przez powoda oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Składając apelację od tego wyroku, w części, w której przyznane zostało pozwanej prawo do lokalu socjalnego powód w istocie kwestionował rozstrzygnięcie dla niego niekorzystne. Apelację cofnął po spełnieniu przez pozwaną jego roszczenia po wniesieniu apelacji. W tym stanie rzeczy, mimo że postępowanie apelacyjne zostało umorzone, powoda uznać należało za stronę, która wygrała sprawę na tym etapie postępowania. Należały jej się zatem koszty postępowania apelacyjnego (art. 98 § 1 k.p.c.). Od stosowania zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c. należało jednak odstąpić i o kosztach postępowania apelacyjnego orzec na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zważywszy na charakter sprawy, specyfikę dochodzonego roszczenia oraz sytuację materialną pozwanej. Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁶ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 102 i 108 § 1 i art. 398²¹ Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.